

104556

✓

THESES

EX

UNIVERSA THEOLOGIA,

QUAS

I N C A E S A R E O - R E G I A

ANTIQUISSIMA AC CELEBERRIMA

SCIENTIARUM

UNIVERSITATE VINDOBONENSI

PRO OBTINENDO

DOCTORIS IN SS. THEOLOGIA

GRADU ACADEMICO

PUBLICE DEFENDENDAS SUSCEPIT

JOANNES KULAVIC,

DIOECESIS LABACENSIS PRESBYTER AC CAESAREO-REGII SUBLIMIORIS PRESBYTERORUM
EDUCATIONIS INSTITUTI AD S. AUGUSTINUM MEMBRUM.

Janus

DIE IV. JULII MDCCCLXVII.

(H. A. M. 10—12.)

VINDOBONAE.

TYPIS ADOLPHI HOLZHAUSEN.

104536

THEATRUM

UNIVERSITATIS AGRICULTURAE

OPUS

ALBIA - OLANDA - IN

INTRODUCTIO AD GERMARIENI

EDITIONES

UNIVERSITATIS INDONESIANAE

104556

DOCTORIS IN SE. THEOLOGIA

ERASMUS GERMANICO

PARVUS DIPINNIPOLIS ALACET

JOANNES ULLA

IMPRIMA ET PUBLISHITA PER ILLUMINIS LIBRARIAE UNIVERSITATIS INDONESIANAE
AD ALBIA - OLANDA - IN

N 579/1951

INDONESIA

THEIS ADDITH HONNAHARU

AMPLISSIMIS HONORIBUS

CELSISSIMI

ILLUSTRISSIMI AC REVERENDISSIMI

DOMINI DOMINI

BARTHOLOMAEI WIDMER,

DEI ET APOSTOLICAE SEDIS GRATIA

PRINCIPIS-EPISCOPI LABACENSIS, SS. THEOLOGIAE DOCTORIS,

ETC. ETC. ETC.

PRAESULIS PISSIMI,

P A T R I S O P T I M I ,

MAECENATIS MUNIFICENTISSIMI ,

IN

A N I M I G R A T I S S I M I

AC

VENERATIONIS PROFUNDISSIMAE

SIGNUM

FILIALI CUM DEVOTIONE

D. D. D.

E Theologia Fundamentalis.

1.

Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus (Ps. XIII.).

2.

Pantheismus est Atheismus.

3.

Sola Ecclesia Catholica notis fulget Ecclesiae Christi.

4.

Tolerantiam, quam dicunt theologicam, respuit ratio,
civilem pro re nata non excludit.

Ex Archaeologia Biblica.

1.

Moysis Hexaëmeron omne virorum, scientia naturae
vere excellentium, tulit punctum.

2.

Sacrificia ex institutione divina sunt repetenda.

3.

Anni Geneseos sunt anni veri et proprie dicti.

4.

Electio populi Israël non repugnat divinae justitiae.

5.

Spes vitae futurae pios in A. F. solabatur.

6.

Lex, „paedagogus noster in Christo“, fini suo apprime
convenit.

Ex Introductione in Libros Sacros. V. F

1.

Canon Tridentinus est itidem Canon Ecclesiae primaevae.

2.

Prophetae biblici a vatisbus gentilium toto coelo differunt.

3.

Auctor prophetarum, quas appellatione Deutero-Isaiae placuit insignire, est ipse Isaias Propheta.

4.

Quae dicuntur „additamenta libri Esther“, sunt Canonicae auctoritatis.

5.

Vaticinium Danielis IX, 26. convenit in annum, quo Jesus in crucem actus est.

6.

Narratio „οἱ Ἐβδομήκοντα“ apud Aristeam fabulam sapit.

Ex Hermeneutica Biblica.

1.

Ecclesia Catholica lectionem ss. Literarum non vetat,
sed moderatur, et ita saluti fidelium consultit.

2.

Duplicem in quibusdam Scripturae locis sensum de-
fendimus.

3.

Interpreti Analogia Fidei ob oculos versetur oportet.

4.

Mythos in ss. Literis non invenimus.

5.

Apocrypha cum materiali tum formali suo a Canonicis
Libris discrimine produnt originem spuriam.

6.

Schola Antiochena insignia sibi in exegesin sacram
vindicat merita.

Ex Introductione in Libros Sacros N. F.

1.

Josephus Flavius est testis Jesu Christi.

2.

Patroni divertii ad Matth. V, 32. et XIX, 9. perperam provocant.

3.

Qui in Evangelii dicuntur ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, sunt consobrini Domini.

4.

S. Paulus eo biennio, cuius Act. Ap. XXVIII, 30. fit mentio, non obiit diem supremum, sed in libertatem assertus Roma discessit.

5.

Auctor epistolae ad Hebreos est s. Paulus.

6.

Jacobus, auctor epistolae Catholicae, est Jacobus Apostolus, Alphaei filius, consobrinus Domini.

E Theologia Dogmatica.

1.

Ex eo, quod animam nostram spiritualem novimus,
Deum esse personalem convincimur.

2.

Unitatem Dei, qua tres unum credi debent, esse unitatem secundum individuam singularemque substantiam, etiam ex genuino I. Joan. V, 7. testimonio probatur.

3.

Christus mortem nostram moriendo destruxit et vitam resurgendo reparavit (Praef. pasch.).

4.

Indulgentia non est nuda tantum poenae canonicae remissio.

5.

Quae matrimonio inest ratio Sacraimenti, a baptismo, non a benedictione sacerdotis derivatur.

6.

Esse Purgatorium postulat ratio, confirmat Revelatio.

E Theologia Morali.

1.

Ethica Christiana momento tum theoretico cum practico
praestat philosophicae.

2.

Fundamentum omnium legum est: „Ratio divina seu
voluntas Dei, ordinem naturalem conservari jubens et per-
turbari vetans“ (s. Augustinus).

3.

Dantur consilia evangelica etiam in concreto.

4.

Communistarum doctrina est impia in Deum, injuriosa
proximo, societati perniciosa, in se absurdissima.

5.

Occultam compensationem confessarius vix consulat,
raro permittat, pro facta tamen, debitis vestita conditionibus,
restitutionem non exigat.

6.

„Domus Dei fide fundatur, spe erigitur, caritate per-
ficitur“ (s. Augustinus).

Ex Historia Ecclesiastica.

1.

Emonae, Saviae quondam civitate, vita monastica jam saeculo IV. floruit.

2.

Patrimonium s. Petri justissimis titulis coaluit.

3.

Principalis causa schismatis orientalis praesulum Constantinopolitanorum ambitio fuit.

4.

E celeri propagatione placitorum Lutheri eorundem praestantia falso infertur.

5.

Servitutis abolitio Ecclesiae in acceptis referenda est.

6.

Ecclesiam affligendo Respublica civilis sibi ipsi nunquam non plurimum nocuit.

E Jure Canonico.

1.

Decretum Gratiani qua collectio vi legis caret.

2.

Concordato Austriaco vis et efficacia pacti internatio-
nalis inest.

3.

Episcopi potestatem jurisdictionis radicalem immediate
a Deo obtinent.

4.

Contractus matrimonialis non est ipsum matrimonium,
sed causa efficiens matrimonii.

5.

Sic dicta Forma Tridentina ab Ecclesia jure decreta est.

6.

Etiam censuris ecclesiasticis momentum vindicativum
necessario inest.

Aus der Pastoral-Theologie.

1.

Tugend und Wissenschaft fordert vom Priester sein erhabener Beruf.

2.

Den Prediger soll der Grundsatz leiten: „Wir predigen Christum den Gekreuzigten“ (I. Cor. I, 23.).

3.

Die Kirche ist zur Beibehaltung der lateinischen Cultsprache durch die wichtigsten Gründe bestimmt.

4.

Katholische Männer können sich jene Art von Jugendbildung nicht gefallen lassen, welche vom katholischen Glauben und der Autorität der Kirche ganz absieht (Vgl. Syllabus, prop. 48.).

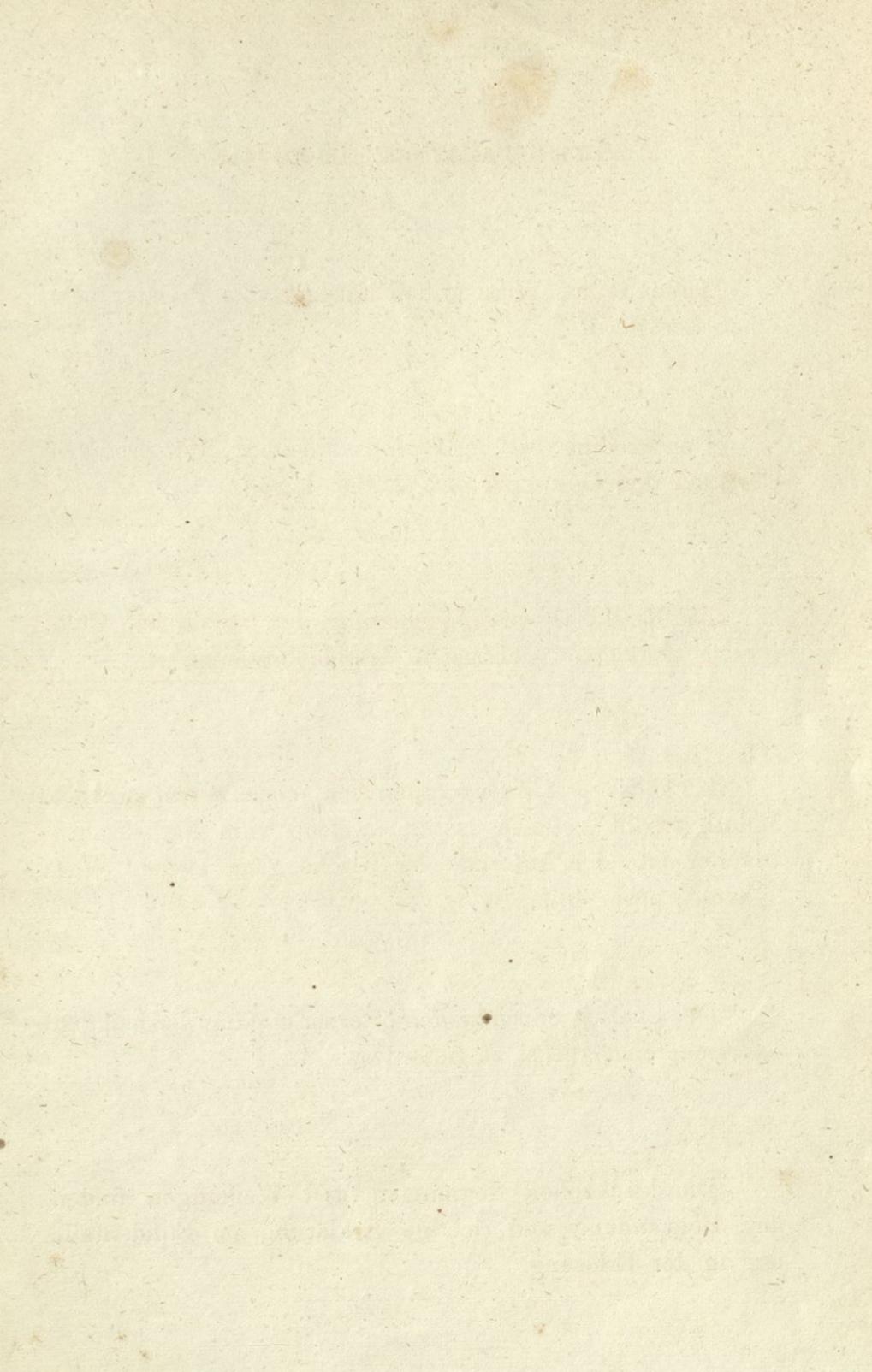
5.

Der Seelsorger suche den öftern Empfang der heiligen Sakramente möglichst zu befördern.

6.

Die kirchlichen Segnungen und Weihungen finden ihre Begründung und richtige Erklärung im Sündenfalle und in der Erlösung.

22/28 : 282 (043)

